

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Donatiani Et Rogatiani, ex eo quod optima fide apud Surium extat, cui vetußima adstipulatur Martyrologia. Consummati sunt, circa annum dominicæ incarnationis 303. sub immanißimo præside ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

am amorem; multi que nullis rerum aduersarū
frangi, neque oppugnationibus nefario-
rum, de gradu pietatis dei iei potuerint: sed cala-
mitates omnes, tandem que necem pro Christo
libenter pertulerint. Plurimos sacris inuitauit:
cumque rerum admirabilium gloria clarissimus
esset, caelestē in patriā abiit, vndecimo Kal. Iunij
aque, vti ex vetustissimis scriptis collegimus, in
D. Eleochadij, sepulturae traditus est, Anno Do-
mini, septimo & vigesimo, supra centesimum,
dum Aelius Hadrianus * imperaret.

Fuit is 8. eij
Imperij an-
nus
C. Baro. to. 1.
Annal.

MARTYRIVM SS. DONATIANI ET
Donatiani, ex eo quod optima fide apud Surium
extat, cui vetustissima adstipulatur Martyrologia.
Consummati sunt, circa annum dominice incar-
nationis 303. sub immanissimo praeside Ricthio-
maro.

24. Maij.

CVm Diocletianus & Maximianus Roma-
ni Imperij scepra teneret, suisque praecip-
tis & edictis crudelibus, Christianum no-
men, obliuione sempiterna contere niteretur,
in vrbe Nānetica, iuuenis quidam Donatia-
nus nomine, genere clarus, sed fide multo clari-
or, qui in ipso iuuentutis suae seruore, maturioris
animi frāno, turbulētos adolescentiae motus tē-
perabat: & ne inter spiritalis nequitiae procellas
lapsus incurreret, in timore Domini prosperē
vix cursū dirigebat. Qui mox, vt despectis ido-
lis iustriatibus aquis expiatus Christo nomen de-
dit sine metu aliquo, triūphū Christi oris sui buc-
cina, miles forcilimus, in populo decantauit, &
in illar optimi agriculae, fruges beatae fidei in
gentilium pectora seminauit. Qua sancti viri
opini-

Donatianus
egregius iu-
uenis.

Rogatianus
à fratre lu-
niori, Dona-
tiano, ad
Christum
adducitur.

opinione florente, germanus eius Rogatianus, adhuc in cultu idololatriæ cōsistens, blando suavisissimi oris eius odore impletus; ad fratrem, ætate licet minorem, seniore tamē credulitate ordine, festinus accurrit, deprecans ut ante quam persecutionis colluctatio appropinquaret, Christiani baptismatis munere dotaretur: nē tam foelix certamen, adhuc paganum vel catechumeni inueniret, ut à fratre nihil minus in pugna, nihil minus obtineret in palma. Et ne sacro fonte in tinud ablueretur, audita persecutione fugit: sacerdotis fecit absentia; sed fufus martyris or, fontis inopiam supplēuit.

Interea Nannetensem ciuitatem, fauente gentiliū turba, persecutor cum instrumento iniquitatis, ingrediens, ab vno è circumstantibus ciuibus, ad Donatianum & Rogatianum fratres comprehendendos, acerrimis verborum stimulis incitatus est. Tunc præses dolore commotus, Donatianum suis fecit aspectibus præsentis, ac talibus eum verbis compellauit: Audiuimus Donatiane, te Iouem & Appollinem, pœnos nostros conuicijis proscindere, ac prædicatione inani, ad crucifixi religionem compellere. Aut igitur prædicationi superflue finem impone, aut si id recusas, pœnis nostris & cruciatus subiacceto. Cui Donatianus respondit: Minus quas mihi prætendis despicio; frustra que ab eius me cultu reuocare contendis, cui creata omnia promptè deseruiunt. Hinc Præses furoribus census, iubet sanctum compedibus vinculisque custodiam retrudi; ut tormentorum violenta ralitas, non perferentis fidem frangeret, aut tem ne alij in CHRISTVM crederent, impetiret.

Donatianus
sistitur corā
præse.

Truditur in
carcerem.

& ROGA

s Rogatiano, blandit
d fratrem, a
ē credulitas
s vt aucto
inquaret, Chri
ur: nē tam fo
catechumen
pugna, nihil
acro fonte
one fugiu
martyri
o, fauente
strumento
mstanti
anum frat
borum flum
e commo
is present
it: Audimus
nem, dea
prædicatio
mpelleret. Au
nem impo
& cruci
ondit: M
ustraque
ui creat
es furore
vinctum
n violent
gere, a
rent, imp

Tunc eius germano in conspectu populi con-
luro, cœpit Præses, sub blandimenti dulcedi-
a, persuasionis iniquæ venena miscere, vt quia
tute non cederet, oblectationis arte colla laxa-
re. Quem molliter appetens, in hæc verba pro-
ppit; Audio, Rogatiane, à deorum cultu te velle
inconsultè recedere. Sed caue, nè vnus Dei con-
fessione, plures Deos in tuam perniciem ire cõ-
pellas. Sed quia adhuc nescio, quo baptismo nō
tenaris infectus, si voluntas obstinata te non de-
cipit, deorum indulgentia concessa, recipies, vt
in Imperatorum palatio & aula deorum, possis
cum vitæ fruitione, sortiri dignitatis augmentū.
Rogatianus respondit; optimis promittis per-
ueria, cum sis ipse peruersus; qui primum polli-
ceris Imperatorum gratiam, post deorum. Sed
qua ratione, in arce diuinitatis colendi sunt, qui
spū hominibus videntur esse posteriores ordi-
ne, licet inter vos habeatis participationem mi-
seria: cum illi sint de metallo, vos ad meliores
habitus surdi: illi spiritu careant, vos sensu. Si-
quidem, qui in saxis religionem suam cõstituit,
non aliud sit ipse, quàm quod colit. Tunc Iudex,
ministris imperans, dixit; Et hic insensatus, cum
doctore insipientiæ, in carcerem detrudatur: vt
sequenti die, dijs ac principibus illata iniuria, vl-
tore gladio, censura publica vindicetur. Sic te-
deborum in lecto, duo fidei luminaria recon-
duntur: sed plus carcer illustrabatur ex gloria,
quàm martyres grauarentur ex poena. Beatus au-
tem Rogatianus, sine baptismatis gratia, se præ-
tentum esse contristabatur; sed hoc sibi ex fide
credidit esse pro lauacro, si fratris sui Christiani
sculum mereretur. Quo comperto B. Donatia-
nus, pro germano fudit ad Dominum preces, vt
prom-

Rogatiano,
blanditus
præses.

Rogatianus
ducitur in
custodiam.

788 MART. SS. DONATIANI & ROGA
promptam eius voluntatem, fidemque puram
spiceret: & sanguinis effusionem, pro baptis-
tis sacramento acciperet.

Itaque vigilijs noctis in oratione corde
ce transcurfis, simul lumine cū die relato, & ca-
nificis vulnera, & Domini sui premia alacres
pectabant. Sequentē verò die, Præses pro tribu-
nali sedens, confessores Christi, in conspectu
populi præcepit affigi. Educitur interea de carcer
lugubri, gaudium cali, de sterili sede, fructu
clesiæ, de spinarum germine, flos coronæ. Co-
stricti vinculis, liberi erant votis, quos in
Christo ipsa tormenta reddiderant fortiores. Quo-
rum coram positus, affatus eos est Iudex, Cum in
tione, inquit, ordior, ne dum vos mollire ali-
quor, seueritatis publicæ vis frangatur; qui
rum religionem aut non colitis ignorando; aut
(quod est grauius) non nesciendo, calcatis. Tunc
martyres responderunt; scientia tua, quæ de-
rior est totius ignorantia stultitia; similis sit
vestris, quos in metallis sensu carentibus abur-
tis. Nos verò pro Christi nomine, quidquid ter-
roris inueneris, excipere parati sumus; quia non
hæc vita nostra dispendium patitur, si illi red-
ditur, à quo sumpsit exordium, & in furuo, multi-
plicata lucis fœnore muneretur. Tunc colore
præses impulsus, iussit eos in equulei carula
suspendi: vt si animos eorum non mutaret, carni
membrorum lineamenta soluerentur in præ-
credens furori suo se consulturum, si can-
fex, licet ad animam non perueniret, vt
per tormenta corpus maceraret; ad hæc munda
imperans, vt post irrogata supplicia, à spicula
re eorum capita truncarentur. Tunc Iudex
fania, vt de crudelitate iudici complacere

Iudex terret
martyres,
sed frustra.

regis vt crescerent ornamenta martyrij, lancea
militari per fossas ceruices beatissimorum, gla-
dio vibrante præcidit. Sic ad Christi gloriam ve-
nientes, dum B. Donatianus lucratur germanum
emeruit germanus martyr: iste sic illi cau-
sa salutis, ille sic isti palma mercedis, & multi-
plicis gratiæ pignore redundante, cõsummati-
one felici, spe remunerationis suffulti, ad æterna
præmia meruerunt accedere, per vulnera laurea-
te præstante Domino nostro Iesu Christo, qui
regnat & regnat in secula seculorum. Amen.

VITA S. MEMORIAE HERMANNI,
de columbinam simplicitatem Ioseph nuncupa-
ti Monachi steinueldensis: ex ea que est per eius
quendam familiarem amicum, Abbatem fortè
vel Superiorem bona fide conscripta. Obijt an-
no 1236.

Beatus Hermānus in elytra ciuitate Colonia
B. Agrippina oriundus, parentes habuit Ca-
tholica religione, vitæ integritate ac secu-
laris opulentia admodum præstantes; qui cum nõ
multo post ortum eius tempore (vt est humanæ
felicitatis incertus decursus) ad egestatis termi-
nos essent redacti: ipsum infantem non in delicijs,
sed in paupertate nutrire suere coacti. Et quidõ
cum iam septennis studijs applicitus litterarum,
vires in iisdem pro facultate puerilis ingenij
fecisset progressus; mox mirum in modum diui-
no spiritu inspiratus, totum se ad Christi Saluato-
ris, eiusq; beatiss. genetricis Virginis famulatũ
conuertit: vnde ceteris cõdiscipulis suis festiuis
diebus, pro more, varijs secularibus cõsolati-
onibus sese oblectantibus, ipse cęlestibus gaudens,
se ab eorũ cõsortio subinde subducere; illorũ
vanitatem

Caeduntur
capite mar-
tyres.

Vide Io. Me-
lan. in An-
not ad mar-
tyr. Vsuardi.

24. Maij.
Dies trans-
lationis e-
ius: obitus
verò 7. Apr.

Patria eius.

Pia eius exor-
cicia in puo-
ritia.

